

АВТОРИ

Александър Донеv, роден през 1961 г., е доцент в Институт за изследване на изкуствата при БАН. През 2016 г. защитава докторат на тема „Зрителският успех на българските игрални филми в началото на XXI век“. Неговите изследователски интереси са в областта на българското кино, историята на киното, изследването на публиките, киноиндустриалните практики, социологията на киното и независимото кино. Автор е на книгите „Картографиране на филмовата неопитоменост“ (2021), „Независимите в киното: от Едисон до „Нетфликс““ (2019) и „Помощ от публиката: българските игрални филми от началото на XXI век и техните зрители в кината“ (2018).

Александър Панов, роден през 1953 г. в гр. Перник, завършва Българска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1978 г. Кандидат на науките (доктор) с дисертация на тема „Жанрове в българската лирика на прелома между двете столетия – очерк по историческа поетика“ (1985). Старши научен сътрудник (доцент) от 1997 г. Доктор на науките с дисертация на тема „Художествена система на Ботева поезия“ (2011). Професор по теория и история на литературата в Института за литература при БАН от 2012 г. Основните области на научните му интереси са: теория на литературата, литературна антропология, жанрова теория и историческа поетика на българската литература. Автор е на книгите: „Теория на литературата“ (1995 и 2000), „Културни проблеми на българското литературно развитие“ (1997), „Художествена система на Ботева поезия“ (2012), „„Песни и стихотворения“ от Христо Ботев – структура, основни сюжети и символични образи“ (2012), „Литературният образ извън пространството на книгата“ (2013), на многобройни статии и студии по теория на литературата, историческа поетика, литературна антропология, жанрова теория и др., както и на множество учебници и учебни помагала за средните училища.

Антоанета Рובהв е главен асистент в катедра „Романистика“ във ФКНФ, СУ „Св. Климент Охридски“. Завършва с отличие френска филология и пресжурналистика в същия университет през 2001 г. През 2012 г. защитава докторска дисертация под съвместно научно ръководство на тема „Митични фигури в съвременния френскоези-

чен роман“. Основните ѝ научни интереси са в областта на френската литература, сравнителното литературознание, литературната стилистика, митокритиката. Настоящите ѝ изследвания са съсредоточени върху френската литература на XX и XXI век, интермедиалността, творчеството на Ерик-Еманюел Шмит. Участвала е в национални и международни конференции (във Франция, Италия, Испания, Румъния и др.), публикувала е студии и статии в колективни монографии и научни издания. Била е редактор на списание „Франкофонски честоти“ (2003–2009) и съотговорник на Франкофонския център към СУ „Св. Климент Охридски“ (2012–2016). От 2021 г. е член на редколегията на списанието за Сравнително литературознание „Colloquia Comparativa Litterarum“.

Венцеслав Шолце, роден през 1992 г., е доктор по филология. Темата на неговия дисертационен труд, защитен във Факултета по славянски филологии на СУ „Св. Климент Охридски“ през 2020 г., е „Симеон Радев в българската култура от началото на XX век“, Автор е на изследвания в областта на литературната и културната история, семиотиката и философията на езика.

Георги Герджиков, роден през 1991 г., е главен асистент към Катедра „Философия“ в СУ „Св. Климент Охридски“. Преподава по дисциплините филосоفسка антропология, социална философия и философия на политиката. През 2019 г. защитава дисертация на тема „Свят и светове. Съвременните културни нагласи и философията“, по-късно издадена със заглавие „Форми. Поглед върху съвременната философия през културните нагласи към историческото време“ (УИ „Св. Климент Охридски“, 2019 г.). Работи върху още два тома под заглавието „Форми“, които се очаква да бъдат посветени съответно на философията на символните форми и на онтологията. Научните му интереси включват история на западната култура, теория на популярната култура и социална философия. Занимава се и с течението „нов реализъм“, зародило се в рамките на съвременната немска и италианска философия.

Гергана Фъркова, родена през 1965 г., е преподавател във ФКНФ на СУ „Св. Климент Охридски“. Завършва немска филология в Софийския университет със специализация в Хумболтовия университет, Берлин,

и Европейски университет Виадрина, Франкфурт (Одер). През 2016 г. защитава докторат по приложно езикознание на тема „Лингвистични, паралингвистични и културноспецифични измерения на българо-немската комуникация в бизнес среда“ в СУ. Има богат опит като преводач от немски език, с акцент върху литературата от края на XIX и началото на XX век (Франц Кафка, Роберт Валзер, Йозеф Рот) и съвременната немскоезична литература (Илия Троянов, Димитър Динев, Бото Шраус, Клеменс Й. Зец, Марион Постман, Саша Станишич, Хайнц Хеле). Фокусът на научните ѝ интереси е ефективното използване на чуждите езици в професионална среда и в межкултурния трансфер. Член е на Съюза на преводачите в България, Съюза на германистите в България, Съюза на българските журналисти, Съюза на българските филмовите дейци и на Европейския преводачески колегиум (EÜK).

Ирен Александрова е доц. д-р по теория на литературата в Катедра „Теория на литературата“ към Факултет „Славянски филологии“ на СУ „Св. Климент Охридски“. Научните ѝ интереси са в полето на литературоведската методология, по-конкретно в изследването на смислопораждащите механизми и психологията на литературното творчество. Автор е на книгите „Приписки между изказа и смисъла. По полетата на Дебелянов“ (2004) и „Да влезе авторът. Художественият субект и литературоведската методология“ (2001). Създаването и прилагането на теоретични рамки в нейните изследвания са свързани с търсенето на нови възможности за субектен подход в разбирането за литературата.

Йоана Панкова, родена през 1979 г., е хоноруван преподавател в Нов български университет, където създава концепция и разработва курсове в програма „Мултимедия и компютърна графика“. Защитава бакалавърска теза на тема „Развитие на отношенията между българското кино и неговите зрители“ в университет Пантеон-Сорбона – Париж I и магистърска теза „Американски поп-арт и медийна комуникация“ в СУ „Св. Климент Охридски“. Нейните научни интереси са в областта на филмовия език, жанрове, американско кино, писане на сценарий, антропология, психоанализа и социални изследвания на пола. Работи върху свободна докторантура на тема „Order and anarchy in the Screwball Comedy“. Работни езици: български, английски, френ-

ски. Има професионален опит във филмопроизводство, като помощник-асистент режисьор, кинопоказ (Дом на киното) и фестивална дейност, като съорганизатор и селекционер на фестивалите „Срещи на младото европейско кино, София“ и „Дни на българското кино, Париж“. Публикува във в. „Култура“ и сп. „Кино“.

Маргарита Станева, родена през 1992 г., е редовен докторант към катедра „Българска литература“ на Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Основните ѝ интереси и сфера на работа са свързани с белетристичните текстове от периода след Освобождението до Първата световна война. Дисертацията ѝ разглежда тези произведения от гледна точка на идеологията и нейната връзка с литературата. Има публикувани научни доклади и рецензии на книги в научни издания.

Мария Пилева, родена през 1972 г., завършва магистърската програма „Преводач-редактор“ към Факултет „Славянски филологии“ на СУ „Св. Климент Охридски“ през 2012 г. Специализира в Eberhard-Karls Universität, Тюбинген (2015), а през 2016 г. защитава докторат на тема „Религиозни мотиви в българските преводи на англоезична белетристика през XIX век“ в катедра Българска литература на СУ. Изследователските ѝ интереси са в областта на литературознанието, религията и теорията на превода. Занимава се с редактиране и превод, автор е на разкази, публицистични материали, статии и студии, публикувани в „Литературен вестник“, сп. „Литературна мисъл“, „Литературата“, „Littera et Lingua“, Годишник на СУ и др. Участва в съставителството на няколко сборника от научни конференции. Лауреат е на наградата на СБП за ярки постижения в областта на теорията, историята и критиката на превода за 2018 г. с книгата „Бунт, надежда, изкупление“.

Николай Генов, роден през 1994 г., е докторант по теория на литературата. Зачислен е към Катедра „Теория на литературата“, Факултет „Славянски филологии“ към СУ „Св. Климент Охридски“ през 2019 г. Неговите основни научни интереси са в областта на научна фантастиката, дигиталните медии и видеоигрите.

Николина Делева, родена през 1968 г., е докторант в секция „Култура, естетика, ценности“ на Института по философия и социология

при Българската академия на науките от 2020 г. Завършва НАТФИЗ „Кр. Сарафов“ през 2006 г. като магистър по театрознание с магистърска теза на тема „Българският режисьор през 90-те като автор и съавтор на текста за театър“. През 2012 г. защитава докторска дисертация на тема „Българската драматургия на 90-те – нови естетически теории и драматургични практики“. Нейните основни научни интереси са в областта на съвременното изкуство, аксиологията и естетиката. Работи като театрален критик на свободна практика. Има публикации в сп. „Театър“, сп. „ЛИК“, „Литературен вестник“, сп. „Артизанин“, електронни платформи „Площад Славейков“, „Портал Култура“, Интернет и др. Научни публикации в сп. „Философски алтернативи“, сп. „Nota Bene“, международен алманах „Искусство в психологии“ и др.

Огнян Ковачев, роден през 1961 г. в гр. Варна, е доц. д-р по антична и западноевропейска литература в Катедра „Теория на литературата“, основател и съръководител на магистърска програма „Литература, кино и визуална култура“ към Факултет „Славянски филологии“, СУ „Св. Климент Охридски“. Специализира в колежа „Крайст чърч“, Оксфорд (2007), изследовател и гост-преподавател в Пенсилванския университет, Филадельфия, САЩ, с подкрепа на „Фулбрайт“ (2011), лектор по български език, литература и култура в Школата по славистика и източноевропейстика (SSEES) към Университетски колеж Лондон (2009–2013). Преподавал е в ИПКУ „Д-р Петър Берон“ – Варна, ШУ „Константин Преславски“, Нов български университет и ЮЗУ „Неофит Рилски“. Основни изследователски области: сравнителна литературна история, готически изследвания, филмови изследвания, литература и кино, литературен канон, теория на превода, Петър Увалиев. Автор е на над сто научни публикации, на монографиите „Готическият роман. Генеалогия, жанр, естетика“ (2004) и „Литература и идентичност: преображения на другостта“ (2005). Съставител и редактор на: Едмънд Бърк. „Философско изследване на произхода на нашите идеи за възвишеното и красивото“ (2001); „Четенето в епохата на медии, компютри и Интернет. Сборник с доклади от Международната конференция в чест на проф. Волфганг Изер“ (2003); „Идентичности. Отражения. Игри. Юбилеен сборник в чест на проф. дфн Симеон Хаджикосев“ (2004); Петър Увалиев. „Пет минути с Петър Увалиев. Радиобеседи“, част I и II (2015, 2020). Член е на International

Gothic Association, Association of Adaptation Studies и Академичен кръг за сравнително литературознание.

Пламен Антов, роден през 1964 г., е проф. д. н. в Института за литература – БАН. Завършил е българска филология в СУ „Св. Климент Охридски“. Автор на около 200 научни публикации и на монографичните изследвания „Яворов–Ботев: модернизъм и мит. Атавистичната памет на езика“ (2009), „Поезията на 1990-те. Българско и постмодерно“ (2010), „Българският постмодернизъм XXI–XIX в. Към философията на българската литература“ (2016), както и на литературно-философското сравнително изследване „Анималистиката на Емилиян Станев. Биополитически и философски проблеми“ (1 том, 2019) и „Пред непостижимото: Емилиян Станев и Мартин Хайдегер“ (2 том, 2021). Най-новата му книга е монографичното изследване „„До Чикаго и назад“ отвъд пътеписа. Към генеалогията на Бай Ганю“ (2021). Съставител е на сборниците „Американците ни 1: Южна Америка и българската литература, български следи в Латинска Америка“ (2015), „Американците ни 2: САЩ като метафора на модерността. Българо-американски отражения (XX–XXI в.)“ (2017), „Магическият реализъм“ (2019). Автор е на 13 книги с поезия, разкази и пиеси. Член на Българско общество за проучване на XVIII век, Академичен кръг по сравнително литературознание и Сдружение на български писатели. Носител на национални награди за поезия и драматургия. Негови стихотворения и литературоведски статии са публикувани в чужбина.

Радостина Ташева, родена през 1990 г., е редовен докторант, специалност „Журналистика“ в Шуменския университет „Еп. Константин Преславски“ с тема на дисертационния труд: „Митологичните игри в социалната комуникация“. През 2018 г. защитава магистърска теза на тема „Знаци и концепти в прозата на Георги Господинов“. Основните сфери на научен интерес са журналистика, литература и психология. Основни публикации, свързани с темата на статията: „Електронните видеоигри – да завладееш света, играейки“, публикувана в сборника на Шуменския университет „Veni, Video, Vici“ (2019) и „Безсмъртието на автора и другият живот на героя във видеоигрите“, публикувана в изданието „Обществени комуникации“, тематичен брой „Автори, авторитети, авторитаризъм“ на ШУ (2020).

Ралица Люцканова-Костова, родена през 1987 г. в гр. Варна, е постдокторант, назначен по европейски проект към Факултет „Славянски филологии“, СУ „Св. Климент Охридски“. Защищава докторска дисертация на тема „Новата женска готика в творчеството на Карсън Маккълърс и Анджела Картър“ през 2018 г. Нейните научни интереси са в областта на литературата, историята и популярната култура. През 2019 г. публикува монографията „Жени и чудовища. Новата женска готика – Анджела Картър и Карсън Маккълърс“.

Регина Койчева, родена през 1974 г., е главен асистент в Института за литература при БАН и разработва интердисциплинарното поле между палеославистиката и теорията на литературата. Основният ѝ предмет на изследване са оригиналните старобългарски песнопения от IX и началото на X в., върху които има редица публикации с теоретичен, литературноисторически и лингвистичен профил. Заедно с проф. д. н. Анисава Милтенова е съставител и редактор на сборника „Смъртта и погребението в юдео-християнската традиция“ (Studia Mediaevalia Slavica et Byzantina, том I, 2011). Завършила е Българска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Докторската ѝ дисертация на тема „Ирмоси и словесни структури в триодните канони на Константин Преславски“ с научен ръководител проф. д. н. Георги Попов е защитена през 2005 г. Специализирала е при проф. Хайнц Миклас в Института по славистика към Виенския университет (2005–2006; 2009) и при доц. Любор Матейко в Братиславския университет „Ян Коменски“ (2018–2019). Повече за Р. Койчева е публикувано тук: <http://ilit.bas.bg/bg/koiceva-regina.html>

Силвия Петрова, родена през 1979 г., е главен асистент в катедра „Културология“ на Югозападния университет „Неофит Рилски“ и хоноруван преподавател в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Научните ѝ интереси са в областта на медиите, популярната култура и джендър изследванията. Била е гостуващ лектор в Университета в Палермо и в Департамента по политически и социални науки в Университета във Флоренция. През 2011 защитава докторат на тема „Новозаветни модели на женственост в българската лайфстайл преса“ във ФЖМК на СУ. Има редица публикации в полето на културата и медиите, сред които е монографията „Лайфстайл преса и женственост“ (2016).

Симеон Михалков, роден през 1993 г., е доктор по балканско езиковедие на СУ „Св. Климент Охридски“, защитил докторат на тема „Младежки социолекти в балканските езици“ (2021), автор е на статии в гръцкото научно онлайн списание „Balkans in-site“.

Стефан Стефанов, роден през 1978 г., е преподавател по специализиран превод, инструменти за компютърно подпомогнат превод и други преводачески ориентирани дисциплини към катедра „Англистиката и американистиката“ на Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“. Освен към превода и технологиите проявява академичен интерес към ремикс културата и авторството през XXI век. Публикувал е статии и в двете направления, автор е на учебника „Специализирани преводачески инструменти“ (2019) и му предстои да защити дисертация на тема „Авторството в ремикс културата“. Освен с преподавателска дейност се занимава и с преводаческа, автор е на кратка проза и поезия и е любител диджей.

Фотини Христакуди-Константиниду, родена през 1977 г., е доктор по литературознание и доцент по новогръцки език и литература в Катедра „Общо, индоевропейско и балканско езиковедие“ към Факултета по славянски филологии в СУ „Св. Климент Охридски“. Изследванията ѝ се простират в областта на рецепцията на символизма в новогръцката поезия чрез творчеството на няколко поредни поетични поколения, проблемите на диглосията и утвърждаването на димотики като език на художествената литература, на проблематика, свързана със сравнителното литературознание, а също така има публикации върху творчеството на Н. Вапцаров и В. Петров в гръцки научни списания. Автор е на книгите „Символизмът и новогръцката поезия от края на XIX и началото на XX в.“ (2020) и „Проблеми на гръцкия литературен развой 1880-1930 (етюди върху новогръцката поезия)“ (2020).